

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1967
Ημερομ. Κατάθεσης: 13/6/2024

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 6/6/2024

Της: Αθανασίου Μαρίας, Βουλευτού Β΄ Δυτικού Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Αίτημα μητέρας κοριτσιού με ψυχικές διαταραχές να συσταθούν και να λειτουργήσουν επαρκείς σε αριθμό και ειδίκευση κλινικές εφήβων προς θεραπεία και αποκατάσταση σχετικών διαταραχών»

Κύριε Υπουργέ,

Παραλάβαμε δια προώθησης από τον Πρόεδρο του κόμματος της Ελληνικής Λύσης, την επισυναπτόμενη στην παρούσα, από 22/4/2024 επιστολή email, καθώς και επόμενη σχετική πρόσφατη, τις οποίες μας προώθησε η κατωτέρω υπογράφουσα μητέρα κοριτσιού που παρουσίασε κατά την είσοδο στην εφηβεία σοβαρές ψυχικές διαταραχές. Η εν λόγω μητέρα γνωστοποίησε στον Πρόεδρο του κόμματος την ανάγκη άρτιας νοσοκομειακής περίθαλψης της κόρης της, η οποία αντιμετώπισε έντονα ψυχιατρικής και ψυχολογικής φύσης προβλήματα, κατά την είσοδό της στην εφηβεία. Τα προβλήματα αυτά έγιναν η αιτία να ζητήσει ο Πρόεδρος του κόμματος την παρέμβασή μου ενώπιόν σας, επειδή κάνουν προφανή την ανάγκη παροχής κατάλληλης ιατρικής υποστήριξης του ως άνω έφηβου κοριτσιού, τομέας ο οποίος άπτεται των κοινοβουλευτικών μου καθηκόντων, λόγω της συμμετοχής μου στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, μέρος της θεματολογίας της οποίας είναι η φροντίδα για την αρτιότερη δυνατή δρομολόγηση πολιτικών υπέρ της υγείας των πολιτών, ανηλίκων και μη. Η εν λόγω μητέρα περιγράφει στα κείμενα που επισυνάπτονται στην παρούσα κάποιες λεπτομέρειες για την κλιμάκωση και την εξέλιξη των προβλημάτων της έφηβης κόρης της. Αναδεικνύει την ανεπάρκεια των υπαρχόντων νοσοκομειακών δομών να χειριστούν στον κατάλληλο βαθμό έντασης και στο κατάλληλο βάθος τις ιδιαιτερότητες που παρουσιάστηκαν στο παιδί της, όποτε και όπου προσέφυγε προς βοήθεια της κόρης της. Εξ' αυτού εγείρονται εύλογα ερωτήματα περί των προθέσεών σας να μεριμνήσετε καταλλήλως, λαμβάνοντας εκείνες τις πολιτικές πρωτοβουλίες που αφενός, θα συστήσουν τις κατάλληλες σε αριθμό και διασπορά κλινικές ψυχιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης εφήβων, και αφετέρου, θα διαμορφώσουν άρτιο πλαίσιο λειτουργίας τους, προς υποστήριξη ει δυνατόν όλων των εφήβων που τις έχουν ανάγκη.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω και αφού λάβετε υπόψη τα συνημμένα αντίγραφα κειμένων επιστολών email που μας προωθήθηκαν από τον Πρόεδρο του κόμματος της Ελληνικής Λύσης, σας παρακαλώ, να εξετάσετε όλα τα αναφερόμενα στην παρούσα και να αποφανθείτε σχετικά.

Η αναφέρουσα Βουλευτής

Αθανασίου Μαρία

Επισυνάπτεται: Αντίγραφα των άνω αναφερόμενων κειμένων που περιέχονται σε επιστολή – email που παρέλαβε και μας κοινοποίησε ο Πρόεδρος του κόμματος της Ελληνικής Λύσης

Από:

Στάλθηκε: Δευτέρα, 22 Απριλίου 2024 10:50 πμ

Προς: Γραφείο Πρωθυπουργού ΒτΕ; Μητσοτάκης Κυριάκος; Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις; g-

adonis@otenet.gr; info@vartzopoulos.gr; yfypourgous.vd@moh.gov.gr; ypourgous@minsfa.gov.gr; yfypourgous@minsfa.gov.gr; info@domna.gr

Κοιν.: proedros@pasok.gr; e.lakouli@parliament.gr; olgagerovasili@gmail.com;

Γεροβασίλη Όλγα; Λινού Αθηνά; Κ.Ο. Κ.Κ.Ε.; Βελόπουλος Κυριάκος; Νατσιός Δημήτριος

Θέμα: ΔΟΜΕΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΕΦΗΒΩΝ

Αθήνα, 22 Απριλίου 2024

Κύριε πρωθυπουργέ της Ελλάδος, αξιότιμε κ. Κυριάκο Μητσοτάκη,

κύριε υπουργέ Υγείας, αξιότιμε κ. Άδωνη Γεωργιάδη,

κύριοι υπουργοί, υφυπουργοί και βουλευτές όλων των κομμάτων

Η κόρη μου ήταν ένα γελαστό κοριτσάκι, που της άρεσαν τα ωραία φουστανάκια και τα παιχνίδια. Ήταν πάντα με ένα πονηρό χαμόγελο κι έκανε με την δίδυμη αδελφή της ότι κάνουν όλα τα μικρά παιδιά. Έπαιζε, γελούσε, τσακωνόταν, έκλαιγε και πάλι από την αρχή. Ο Θεός την προίκισε με ένα ιδιαίτερο ταλέντο στη μουσική που φάνηκε από νωρίς και μέχρι την 6^η δημοτικού είχε ήδη ένα Α' βραβείο σε πανελλήνιο διαγωνισμό πιάνου και ένα βραβείο για σύνθεση μουσικής σε διαγωνισμό της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Της άρεσε να παίζει πιάνο σε κάθε εκδήλωση που γινόταν στο δημοτικό σχολείο της, στην Ελληνογαλλική σχολή Ουρσουλινών. Έκανε μπαλέτο και μετά από επιμονή της κατετάγη στο σώμα Ελλήνων προσκόπων. Ήταν μέτρια μαθήτρια μέχρι την 5^η δημοτικού που διάβασε το βιβλίο του Harry Potter και ταυτίστηκε με την Ερμιόνη, την καλύτερη μαθήτρια και ηρωίδα στο βιβλίο. Από τότε άρχισε να διαβάζει όσο χρειαζόταν για να γίνει κι αυτή πρώτη μαθήτρια στο σχολείο της και να πάρει μέχρι και βραβείο από την υπουργό παιδείας Νίκη Κεραμέως με βαθμό 19,5 στο γυμνάσιο. Αυτά μέχρι τα 14 της . . .

Πριν κλείσει τα 15 κατάλαβα ότι κάτι άλλαξε. Μπαίνοντας στην εφηβεία, άρχισε να πίνει αλκοολούχα ποτά, να καπνίζει και στη συνέχεια να κάνει «μπάφο». Υποθέσαμε ότι ήταν η αντίδρασή της στο άσχημο διαζύγιο με τον πατέρα της, που συνέβη όταν τα κορίτσια μου ήταν 7 ετών κι απευθυνθήκαμε άμεσα για βοήθεια σε παιδοψυχολόγο και στη συνέχεια σε παιδοψυχίατρο γιατί άρχισε να αυτοτραυματίζεται.

Από τότε άρχισε ένας Γολγοθάς με βίαιη συμπεριφορά, θυμό, επεισόδια self-harming, αλλαγή παιδοψυχιάτρου, χρήση ουσιών, ΚΕΘΕΑ-Στροφή για βοήθεια, εισαγγελική εντολή για ψυχιατρική εκτίμηση, διορισμό επιμελήτριας ανηλίκων () φυγές από το σπίτι, amber alert, ενδοοικογενειακή βία εναντίον μου, νοσοκομεία, αυτόφωρα, συλλήψεις & παραμονές στα αστυνομικά τμήματα, παραπομπή 3 φορές στην εισαγγελία ανηλίκων (κα) και ξανά εισαγγελικές εντολές για ψυχιατρική εκτίμηση και εγκλεισμό.

Την ημέρα των 16ων γενεθλίων της, στις 6/12/2023, οδηγήθηκε από το Α.Τ. Κηφισιάς στο εφημερεύον Ψ.Ν.Α. Δρομοκαΐτειο, ψυχιατρείο ενηλίκων **γιατί ήταν πλέον 16 χρονών**. Μέχρι 16 ετών, οι έφηβοι πηγαίνουν στα νοσοκομεία Παιδων, **16 ετών και μία ώρα πηγαίνουν στα ενηλίκων**. Περίμενα δίπλα στο περιπολικό που την συνόδευε, από τις 21:00 μέχρι τις 3:30 τα ξημερώματα (γιατί γίνεται χαμός με τα περιστατικά στις εφημερίες) κι όταν με φώναξαν μέσα, το πρώτο που ρώτησα τους γιατρούς ήταν «Πως είναι δυνατόν 16 ετών να έρχεται εδώ??». Μου απάντησαν: «Δυστυχώς, δεν υπάρχει εναλλακτική . . . **δεν έχουμε κλινική εφήβων**. Θα την κρατήσουμε για λίγες ώρες να της μιλήσουμε αλλά εδώ είναι ανοικτή δομή, μπαινοβγαίνει όποιος θέλει και υπάρχει και διακίνηση ναρκωτικών. Δεν είναι το κατάλληλο πλαίσιο για την κόρη σας. Χρειάζεται κλειστή δομή, για εφήβους. Να απευθυνθείτε **στο Σισμανόγλειο, είναι η μόνη κλινική εφήβων**».

Η κόρη μου είναι σήμερα 16 ετών και 4 μηνών και βρίσκεται στο Γ.Ν.Α. Γεννηματάς, ακουσίως κλεισμένη από τις 26 Μαρτίου στο ψυχιατρική τμήμα, μετά από εισαγγελική εντολή. Το καλύτερο δυνατόν ψυχιατρικό τμήμα, γιατί είναι ένα τμήμα μικρό 17 κλινών, που ενώ η λειτουργία του στην αρχή προέβλεπε εκούσια νοσηλεία ασθενών, στην πορεία

μετατράπηκε από ανοικτό τμήμα σε ένα υβρίδιο «ανοικτού-κλειστού». Δυστυχώς όμως, χωρίς την αντίστοιχη τροποποίηση των συνθηκών ασφαλείας και φυσικά ΔΕΝ είναι κλινική εφήβων, αλλά ενηλίκων 16 και άνω. Αρχικά την κόρη μας ανέλαβε ο διευθυντής ψυχίατρος κος () που κατά τύχη, είχε διατελέσει υπεύθυνος ψυχίατρος σε συμβουλευτικό σταθμό Τοξικοεξαρτημένων εφήβων, σε κλειστό πρόγραμμα απεξάρτησης και στην κοινωνική επανένταξη του 18 «Άνω». Λόγοι υγείας όμως τον έχουν αναγκάσει να απέχει για 2-3 μήνες από τα καθήκοντά του και η κόρη μου άλλαξε γιατρό. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να το σκάσει από την κλινική, μέρα-μεσημέρι, άγνωστο πώς, από κλειδωμένες πόρτες, ασφαλισμένα παράθυρα, νοσηλευτές, γιατρούς και τον security απ' έξω !!! Καταλαβαίνετε τι επακολούθησε. Την αγωνία, το ψάξιμο, την κινητοποίηση όλου του μηχανισμού αστυνομίας, ΓΑΔΑ ανηλίκων, εισαγγελία κλπ. μέχρι την επόμενη ημέρα που επέστρεψε μόνη της στο σπίτι της γιαγιάς της και στην συνέχεια με συνοδεία αστυνομικών πίσω στο Γεννηματά. «Δεν είμαστε κλειστή δομή, ούτε φυλακή, δεν είναι το σωστό θεραπευτικό πλαίσιο για το παιδί σας, θα πρέπει να επικοινωνήσετε με τον κ. () διευθυντή του τμήματος ψυχιατρικής εφήβων στο Σισμανόγλειο, και να **μεταφερθεί η κόρη σας άμεσα**. Κι αν η αναμονή είναι μεγάλη, θα πρέπει να περιμένετε ή να πάει σε κάποια ιδιωτική κλινική» μας ενημέρωσε η κα () διευθύντρια του ψυχιατρικού τμήματος «Δεν μπορούμε να σας εγγυηθούμε ότι η κόρη σας δεν θα ξαναφύγει, εδώ δεν έχουμε τις κατάλληλες δομές για τέτοιες ηλικίες. Δεν πρέπει τα παιδιά να βρίσκονται μαζί με βαριά περιστατικά ενηλίκων ... ακόμα και το Τμήμα Οξέων Περιστατικών 7 κλινών δεν λειτουργεί, ενώ υφίσταται η δομή».

Αυτή τη στιγμή οι δρόμοι είναι γεμάτοι με έφηβους και παιδιά - σε μία αρκετά σημαντική και εύθραυστη ηλικία - που παρουσιάζουν κατάθλιψη, αυξανόμενα περιστατικά αυτοκτονιών, θυμό, εξάρσεις συναισθήματος, ευερεθιστότητα, επιθετικότητα σε ανθρώπους και ζώα, καταστροφή περιουσίας, απάτες/κλοπές, παραβίαση κανόνων, που καταφεύγουν στη χρήση ουσιών και κατάχρηση αλκοόλ ή στρέφονται στην παραβατικότητα – «διαταραχή διαγωγής», όπως ονομάζεται. Αποτέλεσμα των αρνητικών ερεθισμάτων του περιβάλλοντος τους κι αποτελούν τους συχνότερους λόγους παραπομπής σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας τις περισσότερες φορές μάλιστα κατόπιν εισαγγελικής εντολής. Δεν χρειάζεται καμία ειδική επιδημιολογική μελέτη για να καταγράψει τις πραγματικές ανάγκες του παιδικού και εφηβικού πληθυσμού για να προχωρήσετε σε άμεσες λύσεις. Το πρόβλημα κραυγάζει από μόνο του με τις καθημερινές εκδηλώσεις βίας των ανηλίκων που αποτελούν το κύριο θέμα τηλεοπτικών ειδήσεων.

Τόσο η εφηβεία όσο και η παιδική ηλικία αποτελούν ευαίσθητες περιόδους, λόγω της ταχείας ανάπτυξης που συντελείται σε πολλαπλά επίπεδα, με αποτέλεσμα να υπάρχει αυξημένος κίνδυνος εμφάνισης ψυχικών διαταραχών, αν οι έφηβοι και τα παιδιά εκτεθούν σε συνθήκες που τους θέτουν σε κίνδυνο. Μία τέτοια συνθήκη ήταν και η περίοδος της πανδημίας. Η κόρη μου, μεταξύ άλλων παιδιών φίλων και γνωστών, φάνηκαν ιδιαίτερα ευάλωτα όχι μόνο απέναντι στον ίδιο τον ιό αλλά και στις ψυχοκοινωνικές διαστάσεις της πανδημίας. Οι επιπτώσεις της πανδημίας Covid-19, η παρατεταμένη παραμονή στο σπίτι, η ύπαρξη μιας γενικότερης κατάστασης κρίσης, οι περιορισμοί που επιβλήθηκαν κυρίως κατά την διάρκεια της καραντίνας, καθώς και οι συνθήκες στις οποίες αυτή οδήγησε, επηρέασαν αρνητικά την ψυχική υγεία της κόρης μου. Της επέφεραν μεταξύ άλλων συναισθήματα άγχους, κατάθλιψης, μοναξιάς, ανασφάλειας και αβεβαιότητας για το μέλλον της. Τα όνειρα και τα σχέδια της περιορίστηκαν σημαντικά. Ζούσε με τον μόνιμο φόβο ότι δεν είχε πολύ χρόνο για να κάνει πράγματα: *«Που ξέρω εγώ αν θα ζω στα 18 μου. Ποιος ξέρει πότε και τι θα μας ρίξουν την επόμενη φορά ..»*. Στα 14 της χρόνια ήρθε αντιμέτωπη με πολλές αλλαγές και προκλήσεις στην καθημερινότητά της. Το κλείσιμο του σχολείου, η μεταφορά της εκπαιδευτικής διαδικασίας σε ένα ψηφιακό περιβάλλον, οι εξωσχολικές δραστηριότητες που έπαυσαν και οι δια ζώσης συναναστροφές με τους φίλους και συνομήλικους της που διακόπηκαν και αντικαταστάθηκαν από διαδικτυακές επαφές. Το κινητό άρχισε να αποτελεί πλέον κυριολεκτικά «προέκταση του χεριού της», με τις σχέσεις της πλέον να δομούνται σε ένα ψηφιακό περιβάλλον και μια νέα ταυτότητα να χτίζεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Μέχρι τότε δεν είχε ούτε καν κινητό, δικό της υπολογιστή ή τάμπλετ . . .

«Αισθάνομαι άγχος, μοναξιά, συνεχή κόπωση, αγωνία. Αισθάνομαι απαισιοδοξία, και πολλές φορές η αυτοπεποίθηση και η ελπίδα μου χάνονται, όπως και η αυτοπειθαρχία και η γαλήνη μου. Αισθάνομαι έναν κόμπο στο στομάχι, μια ταραχή, όλα φαίνονται σκούρα, άσχημα, μη αναστρέψιμα»

Σύμφωνα με τους παιδοψυχιάτρους που την παρακολουθούσαν, οι ψυχοπιεστικές καταστάσεις όπως το lockdown αύξησαν το άγχος της και της δημιούργησαν μια βαθμιαία κατάθλιψη που την οδήγησε στην καταφυγή σε νόμιμες και παράνομες ουσίες ως μια μορφή αυτοθεραπείας που τελικά οδήγησαν στην σημερινή κατάσταση. Δυστυχώς η κόρη μου,

όπως και οι περισσότεροι έφηβοι με χρήση ουσιών, φαίνεται να έχει και άλλες ψυχιατρικές διαταραχές. Οι διαταραχές αυτές συνήθως δεν μπορούν να διαγνωστούν έγκυρα μέχρι την ηλικία των 18 και θα μπορούσαν να μην είχαν κάνει καν την εμφάνιση τους, αν δεν πυροδοτούνταν από τη χρήσης ουσιών. Η θεραπεία για τη χρήση από κέντρα απεξάρτησης εφήβων, όπως το ΚΕΘΕΑ - Στροφή που κάνει αξιοζήλευτο έργο, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική αν δεν αντιμετωπιστούν οι συνυπάρχουσες ψυχιατρικές διαταραχές. Οι οποίες ακόμη και όταν διαγιγνώσκονται, στις ηλικίες 16 έως 18, δεν αντιμετωπίζονται άμεσα, γιατί ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ το ειδικό ΠΛΑΙΣΙΟ. Γιατί? Επειδή δεν υπάρχουν τμήματα νοσηλείας εφήβων κι αυτά που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ.

Κατά μέσο όρο, ένας έφηβος την εβδομάδα χρήζει άμεσης κι επείγουσας νοσηλείας και το κράτος ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΕΙ. Στην Ελλάδα αντιστοιχούν 3,2 κλίνες ανά 100.000 εφήβους και 1 στους 7 μαθητές ηλικίας 14-18 ετών έχει κάνει χρήση κάνναβης τουλάχιστον μία φορά, με τα νούμερα να παρουσιάζουν αυξητική τάση. ΚΑΝΝΑΒΗ και ΨΥΧΩΣΗ στην εφηβεία είναι ο τίτλος της σημερινής Ελλάδος. Η ανεπάρκεια κρεβατιών οδηγεί στο να παραπέμπονται έφηβοι για νοσηλεία σε ψυχιατρικά τμήματα ενηλίκων. «Προσπαθούμε να μην κρατάμε περιστατικά εφήβων και τα κατευθύνουμε στο Σισμανόγλειο. Αλλά το Σισμανόγλειο έχει δύναμη μόνο 10 κλίνες για όλη την Αττική και τα ¾ της Ελλάδος, επομένως είναι πάντα κατειλημμένες και φυσικά έχει μεγάλη λίστα αναμονής» όπως μου είχε πρωτοπεί η ψυχίατρος συντονίστρια, διευθύντρια ΕΣΥ κα [REDACTED] στο Δρομοκαΐτειο όταν εξέτασε την κόρη μου. Ενώ, είχε προβλεφθεί να λειτουργήσει με 40 κλίνες, οι υπόλοιπες 30 δεν λειτουργούν. Γιατί? Με απόγνωση μου μίλησαν όλοι οι γιατροί-ψυχίατροι που συνάντησα αυτούς τους μήνες. Όλοι ανεξαιρέτως αναγνωρίζουν ότι είναι δυσανάλογο το αίτημα που υπάρχει στην κοινωνία με τις δυνατότητες που υπάρχουν. Σκεφτείτε πως ένας έφηβος χρειάζεται 1-3 μήνες νοσηλείας και στη συνέχεια χρόνο επανένταξης. Δεν είναι δυνατόν ένας έφηβος να επιστρέψει κανονικά στο σχολείο ύστερα από ένα ψυχωτικό επεισόδιο. Παιδιά που αποπειρώνται να αυτοκτονήσουν επειδή δεν υπάρχουν κρεβάτια, νοσηλεύονται στις παθολογικές κλινικές, που η υποστήριξη ψυχικής υγείας δεν υπάρχει. Παίρνουν εξιτήριο και γυρνούν σπίτι. Πόσο ασφαλείς είναι τέτοιες ακροβασίες, να μην μπορούν να νοσηλευτούν σωστά παιδιά που βρίσκονται σε άσχημη κατάσταση?

Έμαθα και για την δημιουργία ψυχιατρικού τμήματος νοσηλείας εφήβων 7 κλινών, στο Ασκληπιείο Βούλας, υπό την εποπτεία του παιδοψυχίατρου κου [REDACTED] προέδρου της παιδοψυχιατρικής εταιρίας Ελλάδος παιδων και εφήβων, αλλά δυστυχώς ακόμα δεν έχει λειτουργήσει. Γιατί αυτή η παρατεταμένη καθυστέρηση λειτουργίας της μονάδας? Ποιος μπορεί να απαντήσει? Γιατί? Το ίδιο με το Ψυχιατρικό Τμήμα Εφήβων 15 κλινών στο Γενικό Νοσοκομείο Δυτικής Αττικής « Αγία Βαρβάρα ».

Επισκευάστηκε, ανακαινίστηκε και διαμορφώθηκε, με δωρεά του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΕΛΙΚΟΥΣΗΣ». Εγκαινιάστηκε αλλά δεν λειτουργεί επειδή δεν έχει στελεχωθεί. Γιατί?

Το μεγαλύτερο ποσοστό των βαριών ψυχοπαθολογιών των ενηλίκων ξεκινά στην παιδική και κυρίως στην εφηβική ηλικία. Άρα, αν κανείς το αντιμετωπίσει κανείς έγκαιρα – γιατί σε αυτές τις ηλικίες τα ποσοστά θεραπείας είναι μεγάλα – γλιτώνει μετά από παθολογία του ενήλικα.

Δεν καταλαβαίνω λοιπόν, γιατί **υπάρχει από την πλευρά του κράτους μια τεράστια δυσπραγία** σαν να θεωρείται **η ψυχική υγεία των παιδιών μας η τελευταία προτεραιότητα του συστήματος**. Το να μας πείτε σήμερα ότι θα χτίσετε νέες δομές η/και υπηρεσίες θα είναι ψέματα. Ούτε καν να υλοποιήσετε όσα προβλέπονται δεν έχετε καταφέρει. Δυστυχώς **δεν υπάρχει χρόνος για όλους αυτούς τους εφήβους** που βρίσκονται αυτή τη στιγμή κυριολεκτικά στο δρόμο. Σας παρακαλούμε **KANTE KATI**, υποστηρίξτε και λειτουργήστε τουλάχιστον τις υπάρχουσες μονάδες στο ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΕΙΟ, στο ΓΝΔΑ «Αγία Βαρβάρα», στο ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ, **βοηθήστε άμεσα** να οργανώσουν σωστά κάποια πτέρυγα τους και στο Γ.Ν.Α. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά **στην ψυχιατρική νοσηλεία των εφήβων**. Όλα τα κόμματα, όλες οι κυβερνήσεις πρέπει να προάγουν την υγεία των παιδιών.

Πιστεύω ότι είναι καθήκον του κράτους και σας παρακαλώ να δώσετε άμεσα απαντήσεις και λύση.

Με εκτίμηση,

(άλλο σχετικό κείμενο της ίδιας αποστολέα από πρόσφατη νέα επικοινωνία, που παρελήφθη στις αρχές του Μαΐου 2024)

Θα ήθελα επίσης να σας ενημερώσω για τα παρακάτω συμβάντα από τις 22 Απριλίου που έστειλα το μήνυμά μου, στην πολιτική ηγεσία και ταυτόχρονα σας εξηγεί γιατί άργησα να απαντήσω στο μήνυμά σας. Η κόρη μου πήρε εξιτήριο (όπως αναμενόταν και μας είχαν προειδοποιήσει) από το ΓΝΑ Γεννηματά την Πέμπτη 25 Απριλίου.

Την Παρασκευή 26 Απριλίου εισήχθη επειγόντως στην εφημερεύουσα παθολογική κλινική Αγία Όλγα, Ν. Ιωνία κατόπιν έντονου ψυχωτικού επεισοδίου που πιθανόν οφειλόταν σε χρήση ουσιών. Παρέμεινε για ένα βράδυ και το απόγευμα του Σάββατου 27/4 επιστρέψαμε στο σπίτι μας. Οι ψυχίατροι που την εξέτασαν μου είπαν ότι πιθανώς να επαναληφθεί και **αν δεν αντιμετωπιστεί από ειδική κλινική εφήβων** και συνεχίσουν τέτοια ψυχωτικά επεισόδια, **μπορεί να εγκατασταθεί στο παιδί μου σχιζοφρένεια**.

Την Δευτέρα 29 Απριλίου το απόγευμα προσπάθησε να διαφύγει από την κατοικία μας αλλά προλάβαμε και την βρήκαμε λίγη ώρα μετά στο δρόμο και την οδηγήσαμε στο Α.Τ. Αχαρνών με σκοπό νέας εισαγγελικής εντολής, στην οποία τελικά δεν προχωρήσαμε, γιατί όπως έμαθα το εφημερεύον ψυχιατρικό νοσοκομείο ήταν το ΨΝΑ Δαφνί, πάλι ακατάλληλο για την κόρη μου. Έφυγε με συστάσεις από τους αξιωματικούς του τμήματος.

Την επομένη Τρίτη 30 Απριλίου, προσπάθησε πάλι να διαφύγει οπότε και την κλείδωσα στο δωμάτιό της κι ειδοποίησα για άλλη μια φορά το 100 γιατί φώναζε κι απειλούσε ότι αυτή θα αποφασίσει πότε και με ποιόν τρόπο θα πεθάνει και δεν μπορώ να την εμποδίσω. Ταυτόχρονα ειδοποίησε η ίδια το «Χαμόγελο του παιδιού» και κατήγγειλε ότι την είχαμε κλειδώσει στο δωμάτιο. Η κυρία πουμίλαγε προσπάθησε να την ηρεμήσει και να καταλάβει τι συμβαίνει, ειδικά αφού η κόρη μου της είπε για τις εισαγγελικές εντολές εναντίον της.

Στη συνέχεια ήρθε η αστυνομία, την συνόδευσαν με περιπολικό στο Α.Τ. Ολυμπιακού Χωριού και προχωρήσαμε στην εισαγγελική εντολή αφού επιτέλους ήταν εφημερεύουσα η ψυχιατρική κλινική εφήβων στο Σισμανόγλειο. Όταν ο διοικητής του Α.Τ. πήρε την εντολή από τον εισαγγελέα να προχωρήσουν, η υπεύθυνη υπηρεσία για τις κλίνες του **είπε ότι δεν υπάρχει κρεβάτι στο Σισμανόγλειο, αλλά ούτε στα επίσης εφημερεύοντα Ευαγγελισμό και Αττικό, ούτε και σε ολόκληρη την Ελλάδα!!!** Η εξήγησή τους ήταν ότι είναι γνωστό ότι οι Έλληνες πριν τις όποιες αργίες Χριστουγέννων, Πάσχα, καλοκαίρι, κλείνουν στα νοσοκομεία τους χρόνια ασθενείς τους. Είτε ανθρώπους μεγάλης ηλικίας είτε με ψυχικά προβλήματα για να περάσουν ήσυχα τις διακοπές τους!!! Η πρότασή τους ήταν να περάσει η κόρη μου το βράδυ στο κρατητήριο του Α.Τ. μέχρι το πρωί που θα εφημέρευε άλλο ψυχιατρικό νοσοκομείο, το Δρομοκαΐτειο, μήπως και βρεθεί κρεβάτι την επομένη. Ο διοικητής τους εξήγησε ότι εκεί δεν θα την κρατούσαν (όπως άλλωστε είχε συμβεί στο παρελθόν 6/12/23) και παρακάλεσε να την οδηγήσουν στο Σισμανόγλειο.

Μετά από επικοινωνία με το τμήμα εφήβων του Σισμανογλείου, τελικά δέχτηκαν να την δουν για ψυχιατρική εκτίμηση. Πράγματι, οδηγήθηκε εκεί με το περιπολικό, την εξέτασαν οι εφημερεύουσες ιατροί, επικοινωνήσαν τηλεφωνικά και με τον διευθυντή της κλινικής και τέλος μου ανακοίνωσαν ότι **πρέπει μεν να μπει στην κλινική τους άμεσα ΑΛΛΑ ΔΥΣΤΥΧΩΣ δεν υπάρχει κρεβάτι.** Ότι είναι ήδη στη λίστα αναμονής κι ίσως μετά το Πάσχα ελευθερωθεί κάποιο από τις 10 (!) κλίνες που έχουν. Καταλαβαίνουν το πρόβλημα αλλά δεν μπορούν κάτι άλλο να κάνουν.

Σε ερώτησή μου, αν θεωρούσαν ότι πρέπει να μπει σε ιδιωτική κλινική για την ασφάλειά της, το διάστημα μέχρι να την δεχθούν στο νοσοκομείο τους, μου απάντησαν ότι δεν θα είναι καλό για το παιδί να κλείνεται από το ένα μέρος στο άλλο, για να ακολουθείτε το ιατρικό πρόγραμμα θεραπείας. Γυρίσαμε σπίτι στις 05:00 τα χαράματα της 1^{ης} Μαΐου, κατάκοπες σωματικά και ψυχολογικά, χωρίς αποτέλεσμα. Το απόγευμα 18:40 κατάφερε τελικά να διαφύγει από το σπίτι μας, έπειτα από βίαιη συμπλοκή μαζί μου και δυστυχώς αγνοείται μέχρι τώρα . . . Έχει ειδοποιηθεί από χθες η αστυνομία, την ψάχνουν αλλά τίποτα.

.....

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων, από την καρδιά μου για όλες τις ενέργειές σας και βρίσκομαι πάντα στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση,

